

SLONÃ• FOTBAL

NedÄ›le, 18 Ä™-jen 2020

Maringotka v rohu zahrady u omÄ›jelÄ©ho domku slouÄ¾ila jako vÄ½minek. S cirkusem kdysi zcestovala vÄ¾echny zemÄ› Evropy. Na stÄ›nÄ› visÄ› zarÄ¾movÄ¡ny tÄ™vi vybledlÄ© Ä•ernobÄ-lÄ© fotografie. Zprava: bÄ›lovlasÄ½ principÄ¡l s knÄrkem a oÄ•ima, zakladatel cirkusu Karel KludskÄ½. Rodem polskÄ½ Ä¾lechtic. MÄ›l dvacet dÄ›tÄ·.

StarÄ½ muÄ¾ek v
maringotce je jednÄ-m v Ä™adÄ› potomkÄ·.

Na druhÄ© fotografii krmÄ- jeho manÄ¾elka Elsa, krasavice s dlouhÄ½mi vlasy, siÄ¾nÄ› z lÄ¡hvě pro dÄ›ti. Na tÄ™metÄ-m snÄ-mku je zachycena pyramida ze slonÄ-ch tÄ›l, jak ji kdysi dÄ¾vno v Ä¾apitÄ¾ se cvičil se svÄ½mi zvÄ-Ä™aty.

Vstal z dÄ™evÄ›nÄ© stoliÄ•ky a pÅ™iloÄ¾il voÅ¾avÄ© polÄ-nko do kamen. Dva chundelatÄ- psÄ-ci vyskoÄ•ili ze zemÄ› v okamÄ¾iku, kdy se zvednul jejich pÄ¾in. PÅ™ednÄ-mi tlapkami poprosili a dostali piÄ¾koty. Pod oknem se v bedniÄ•ce popelila nemocnÄ¡ slepice.

â€žPovÄ-dej, dÄ›do, jak to bylo se slony, kdyÄ¾ hrÄ¾li fotbal na tom nÄ¡mÄ•stÄ- tehdy v ItÄ¡lii," Ä¾kemrÄ¡ z otomanu okatÄ½ chlapec. MÄ¡ zavÄ¾zanÄ½ krk. Nedal jinak, neÄ¾e bude stonat u prarodiÄ•Ä-. Elsa v satÄ©novÄ© halence nalila vnukovi bylinnÄ½ Ä•aj. VÄ›dÄ›la, Ä¾e od nÄ- ho bez Ä™eÄ•Ä-vypije. â€žNenech se pÅ™emlouvat, takÄ© si rÄ¾da vyslechnu, jak to bylo,â€œ blÄ½skly v poloÄ¡eru veÄ•era jejÄ- vÄ½raznÄ› nalÄ-Ä•enÄ© rty a oÄ•i. I kdyÄ¾ to uslyÅ¾il po sto padesÄ¡tÄ©, dodala v duchu. DÄ™chokynÄ› u nich ve vsi nechodÄ- namalovanÄ©, jen Elsa ano. PatÅ™Ä- to k nÄ-, vÄ¾dyÅ¥ jejÄ- tvÄ¡Å™ musela zÄ¡Å™it ve svÄ›tlech reflektorÄ- i v poslednÄ- Ä™adÄ› v manÄ©Å¾íâ€¡

â€žMezi svÄ›tovÄ½mi vÄ¾lkami Cirkus KludskÄ½ hostoval v Turinu. Byl jsem docela malÄ½, moÅ¾nÄ¡ jako ty, Ä¾punte,â€œ usmÄ¡il se dÄ›d na vnuka do peÅ™in.

â€žPotÅ™ebovali jsme poÅ™dnÄ½ sukces, a tak jsme den pÅ™ed pÅ™edstavenÄ-m vedli naÄ¾e slony pÅ™es nejvÄ›tÄ¡-nÄ¡mÄ•stÄ- v Turinu. MÄ›la to bÄ½t dobrÄ¡ reklama. Ä li pÄ›knÄ› za sebou, vedeni obrovskou indickou slonicÄ- Bejb, nejchytÄ™ejÄ¡-z nich. Pracoval jsem s nÄ- pÄ•taÄ•tyÅ™icet rokÄ-,â€œ zasnil se vypravÄ•Ä•. Usrkul Ä•aj z velikÄ©ho hrnku a utÅ™el do rukÄ¡vu Ä°sta v hladce vyholenÄ© tvÄ¡Å™i.

â€žNa dvacet slonÄ- si to Ä¾itÄ¾ovalo pÅ™es trÄ¾iÄ¡tÄ,â€œ pokraÄ•oval, â€ža vÄ¾-mavÄ½ Jumbo uvidÄ›l velikÄ¾inskou hromadu melounÄ-. Dostal chuÅ¥ na svaÄ•inku a jeden meloun popadnul chobotem. Ne seshora ovocnÄ© pyramidu, ale zespodu. Melouny se zaÄ•aly kutÄ¾let po rynku. MahautovÄ© marnÄ› vykÅ™ikovali povely, Jumbo podal chobotem meloun druÄ¾ce

Nelly a ta zas dĂji. Za chvĂli se nĂjmĂstĂ promĂnilo ve hĂtmĂjtĂ.

Sloni pĂtmihrĂjvali jeden druhĂ@mu, jako by to byly mĂ-Ă•e, a s chutĂ- baĂjtili. Ā½e se toho hodnĂ rozbilo a poĂlapalo, to je jasnĂ. DlaĂ%ba zalepenĂ sladkou ĀjĂvou, sloni zapatlanĂ- aĂ% za uĂiskama, ale spokojenĂ-.

PrincipĂj musel Ājkodu uhradit.
Ale ten ĀospĂch! Dva tĂ%dny bylo v cirkuse vyprodĂjno. KaĂ%dĂ% chtĂl vidĂt ty slony, kteĂtmĂ- hrĂjli na nĂjmĂstĂ- v TurĂ-nu melounovĂ% fotbal.â€œ

â€žA umĂ-Ăj jeĂjtĂ jmĂ@na naĂjich slonĂ-, dĂdo?â€œ

HubenĂ% muĂ% s bĂ-IĂ%mi vlasy vyskoĂil ze Āidle. Chopil se neviditelnĂ hĂlký a krĂjĂel v kdysi salonnĂ- maringotce jako mim stĂtm edem manĂ@Ă%e, hlavu omotanou ruĂnĂ-kem mĂ-sto turbanuâ€!

â€žV cirkuse mĂj vĂjechno svĂj
ĀtmĂjd. PĂtm edstavenĂ- otevĂ-rĂj trysk konĂ-, hĂtmĂ-vy a vlasy krasojezdlynĂ- musĂ- vĂjt v rychlĂ@m Āintre, potom pĂtm iude klaun. VĂ%dycky jsem ĀtmĂ-kal â€“ ukaĂ%te, jakĂ@ho mĂjte klauna, a jĂj vĂjm povĂ-m, jakĂ% cirkus mĂjte, kdyĂ% je dobrĂ% klaun, je dobrĂ% celĂ% cirkus. SkĂjkaĂ•e, akrobaty na hrazdĂ-, taneĂ•nice, Ā%onglĂ@ry - to vĂjechno august uvede a spojĂ-.

Pak je na ĀmadĂ dravĂj zvĂ@Ătm, ta vzbudĂ- napĂtĂ-, skok tygra je tichĂ% jako let sovy. CelĂ% stan zkoprnĂ-. MedvĂd lednĂ- Āi hnĂ>dĂ% zase poznĂj na krotiteli i ty nejtajnĂjĂ- Āomysly.

BiĂ• je jenom symbol, dĂleĂ%itĂjĂ- je vzĂjjemnĂj Ā%cta a dĂvĂra.

Ne vĂ%dycky to vyjde, ze dvaceti synĂ- prvnĂ-ho principĂila byli tĂtm roztrhĂjnĂ- Ājelmami.

Cirkus, to je Ā%ivot i smrt.
KaĂ%dĂj chyba se vymstĂ-.

Na zĂjvĂr pĂtm edstavenĂ- vedu svĂ@
slony. KdyĂ% obĂtm napochodujĂ- v ĀmadĂ za sebou, od nevĂtĂjĂ-ho po nejmenĂjĂ-ho, Āmeknu jím â€“ Stop, halt, a zastavĂ- se. Virblâ€! Na down pokleknou, a divĂjci ĀjĂ-lĂ-.â€œ

StaĂtmec poodhrnul pruhovanou duchnu a usedl na pelest posteles. Chlapci se kĂ-%ila vĂ-Ă•ka, a pĂtm ece jeĂjtĂ staĂ•il poprosit: â€žDĂdo, ta jmĂ@naâ€!â€œ

â€žTy mne zkouĂjĂ-Ăj, viĂ•â€! Byli tam se mnou, ve stĂtm edu manĂ@Ă%e, vĂjchni slonĂ- kamarĂjdi. Jmenovali se Bejby, Mutti, VenuĂje, Bela, Chandy, Jumbo, Hamburk, Kitty, Nelli, Wales, Bombaj, Kalkata, Alfekt, Charley, Piccolo, Cejlon, Borneo, Sumatra, SĂjva a JĂjva. A teĂ• uĂ% spi. HezkĂ@ slonĂ- sny.â€œ

Usměvali se - všechni, dřída
Karel a býjí Elsa, i vnuk v pruhatých peřinách. Také v jeho životních koluje krev
svátských. Dřída sundal z hlavy ručník. Každou to jménno bylo pro něj zakládáním
a vzpomínkou.

Irena Mondeková